

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení dne 4. srpna 2022 samosoudkyní JUDr. Irenou Tichou **takto:**

Obžalovaný

■■■■ ■■■■ ■■■■

narozený ■■■.■■■.■■■■ v ■■■■■ ■■■■■■■■■■ trvale bytem ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■
■■■■■■■■■■■, adresa pro doručování: ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■

je vinen, že

v době od 1. 6. 2021 nejméně do 6. 5. 2022, kdy mu byl doručen návrh na potrestání, v Olešnici, Českých Budějovicích, popřípadě jinde, jednaje v úmyslu neplnit svou zákonnou vyživovací povinnost vyplývající z ustanovení § 910 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, řádně neplnil svou zákonnou vyživovací povinnost vůči svým nezletilým dcerám ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■, narozené ■■■.■■■.■■■■, ■■■■■■■■■■, narozené ■■■■■■■■■■ a ■■■■■■■■■■, narozené ■■■.■■■.■■■■, ačkoli mu tato povinnost byla konkrétně stanovena rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 29 P 20/2010-79 ze dne 22. 11. 2017, který nabyl právní moci dne 18. 12. 2017, a to tak, že je povinen přispívat na výživu nezletilé ■■■■■■■■■■ částkou ve výši 2 000 Kč měsíčně, na výživu nezletilé ■■■■■■■■■■ částkou 1 800 Kč měsíčně a na výživu nezletilé Marie Králové částkou 1 700 Kč měsíčně, to vždy do každého 20. dne běžného měsíce předem k rukám matky, když za uvedené období dluží ■■■■■■■■■■, nar. ■■■■■■■■■■, bytem ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■, PSČ ■■■■■■■■■■ na výživném částku 60 500 Kč

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, § 62, § 63, § 64, § 65 trestního zákoníku **k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 220 (dvě stě dvacet) hodin.**

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení, a to výpovědi obžalovaného [REDAKCE], výpovědi svědkyně [REDAKCE], listinnými důkazy jako jsou rozsudek Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. 29P 20/2010-79, opis rejstříku trestů, zpráva úřadu práce, rodný list, soupis exekucí vedených proti obžalovanému, zjistil soud skutkový děj tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný [REDAKCE] se doznal k jednání kladenému mu za vinu, je si vědom toho, že nehradil výživné. Uvedl, že došlo k poklesu jeho příjmů, doložil výplatní pásky za leden, únor a březen 2022, kdy uvedl, že v únoru a březnu byl nemocen (č.listu 68 – 70). Podle jeho názoru děti nestrádaly, protože pobírají přídavky na děti z Německa. Před nařízením hlavního líčení žádal stanovení ještě dalšího termínu s tím, že slíbil k 7. 7. 2022 uhradit polovinu dlužného výživného a do doby konání dalšího eventuálně stanoveného termínu, který byl stanoven na 4. 8. 2022, slíbil, že uhradí veškeré dlužné výživné. Dlužné výživné neuhradil, u hlavního líčení (č.listu 80) k tomu uvedl, že pracuje 35 – 40 hodin týdně, od pondělí do čtvrtka, mohl by vykonávat obecně prospěšné práce. V Českých Budějovicích má pronajatý byt, platí nájem 10 800 Kč. Měli by mu proplatit ještě nemocenskou za 5 týdnů nemoci. Zatím na dlužném výživném nezaplatil nic, ani poté, co mu byl doručen návrh na potrestání.
3. Svědkyně [REDAKCE] (č.listu 80 – 81) uvedla, že obžalovaný od června 2021 do května 2022 na výživném nezaplatil nic, o děti se nestaral, na dovolenou je nevzal. Ona sama má příjem 18 800 Kč hrubého, s přídavky má příjem 23 000 Kč, platí 4 500 Kč nájem, 2 500 Kč elektřinu, dcerám pojištění, insolventi má 10 000 Kč, nic jí nezbyvá. Má přítele, tak zbytek dotuje přítel. Je pravdou, že z Německa jim přišlo postupně 3 000 eur, ale 1 800 eur musela vrátit, jelikož dostává přídavky na děti z ČR, takže jí zůstalo 1 200 eur za půl roku. Dcery mají rovnátka, teď bude platit jenom 7 000 Kč za to, že jim rovnátka nandají, dohromady na obě děti ta rovnátka vyjdou na 60 000 Kč. Nejlevnější brýle vyjdou na 4 000 Kč.
4. Na č.listu 20 – 22 jsou založeny rodné listy [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], jejichž otcem je [REDAKCE]. Na č.listu 24 – 25 je pak rozsudek Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. 29P 20/2010-79, jímž byla schválena dohoda rodičů o úpravě poměrů k nezletilým dětem, v níž se obžalovaný (otec) tři dcer zavazuje přispívat na výživu nezl. [REDAKCE] částkou 2 000 Kč měsíčně, na výživu nezl. [REDAKCE] částkou 1 800 Kč měsíčně a na výživu nezl. [REDAKCE] částkou 1 700 Kč měsíčně, vždy do každého 20. dne v měsíci k rukám matky paní [REDAKCE].

5. Ze zprávy úřadu práce (č.listu 34) je zjištěno, že naposledy byl obžalovaný v evidenci úřadu práce veden v září 2016, kdy z důvodu nástupu do zaměstnání v Německu evidenci ukončil.
6. Na č.listu 43 – 65 je soupis exekucí vedených proti obžalovanému, jsou to částky celkem hodně přes 1 000 000 Kč.
7. Z opisu evidence rejstříku trestů (č.listu 26) soud zjistil, že [REDAKCE] byl celkem již sedmkrát postaven před soud, opakovaně pro neplnění vyživovací povinnosti, jinak to bylo i pro zpronevěru a podvod. Poslední odsouzení je Okresním soudem v Prachaticích ve věci sp. zn. 1T 77/2018, kdy mu byl ukládán souhrnný trest, a to i za neplnění vyživovací povinnosti a dále za podvod, obžalovanému byl uložen výchovný podmíněný trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců s odkladem na zkušební dobu v trvání 48 měsíců, kdy ve zkušební době byl nad obžalovaným vysloven dohled.
8. Shora popsané důkazy soud hodnotil, a to jak jednotlivě tak ve svém souhrnu.
9. Obžalovaný si je vědom plnění své vyživovací povinnosti, doznal se k jednání. Upřednostnil jiné platby jako doplacení nájmu a půjček. Je přesvědčen, že výživné stihne doplatit, zvládne doplatit. Jeho výpověď je v souladu s výpovědí svědkyně [REDAKCE], takže v tomto směru o skutečnosti, že od 1. 6. 2021 do 6. 5. 2022 výživné hrazeno nebylo, není žádných pochybností, stejně jako o tom, že obžalovaný si je povinností hradit výživné vědom, alespoň částečně je hradit mohl, pokud by výživné upřednostnil. Obžalovaný tím, že neplnil svou zákonnou vyživovací povinnost po dobu delší než 4 měsíce s plným vědomím, po subjektivní a objektivní stránce naplnil znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku.
10. Při rozhodování o trestu vzal soud v úvahu všechny okolnosti a skutečnosti důležité pro uložení jeho druhu a výše.
11. Navrhováno bylo uložení nepodmíněného trestu. Soud (s ohledem na tu skutečnost, že obžalovaný prohlásil, že od pátku do neděle jezdí do ČR, kdy může odpracovat trest obecně prospěšných prací), je přesvědčen, že obžalovaný svým výdělkem bude schopen dlužné výživné doplatit, je ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, takže z těchto skutečností je soud přesvědčen, že na uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody je ještě čas, bylo by to předčasné, je možno dát obžalovanému šanci výkonem obecně prospěšných prací a úhradou dlužného výživného a řádným placením běžného výživného v poměrně dlouhé zkušební době prokázat, že k represivnímu trestu zatím není nutno přistupovat. Přednost má úhrada výživného, pokud by obžalovaný hradil ve zkušební době běžné výživné, doplácel dlužné výživné, nebylo by účelné mu ukládat nepodmíněný trest. Proto soud vyhověl obžalovanému a uložil mu trest obecně prospěšných prací ve výměře 220 hodin. Obžalovaný byl poučen, že bude-li v době, kdy má vykonávat trest obecně prospěšných prací, páchat další trestnou činnost, je to důvod pro přeměnu nevykonaných hodin obecně prospěšných prací, byl poučen, že musí spolupracovat s probační a mediační službou, byl poučen, že obecně prospěšné práce musí vykonat do jednoho roku, ale byly-li mu již nařízeny, musí je řádně vykonávat, bezdůvodné přerušení jejich výkonu je rovněž také důvod pro přeměnu zbývajících částí nevykonaných obecně prospěšných prací, kdy za každou hodinu nevykonaného trestu obecně prospěšných prací se stanoví jeden den odnětí svobody nepodmíněné. Obžalovaný uvedl, že vše bere na vědomí, dlužné výživné uhradí. Pokud by tomu tak bylo, účelu trestního řízení by bylo dosaženo a obžalovanému by nemusel být ukládán represivní trest.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice 4. srpna 2022

JUDr. Irena Tichá v.r.
samosoudkyně